

คู่มืออบรม

เพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูต

ในงานอภิบาลเด็ก และเยาวชนปี 2026

“ยุวธรรมทูต จัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูตเอง”

LERNING TO BE ONESELF

August 2026

Holy Childhood Formation and animation topics 2026

ตามแผนงาน ปี 2025 – 2029

สมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม PMS ในประเทศไทย

คำนำ

คู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกระดับได้รับรับรู้ เข้าใจ ตระหนัก และเชื่อมั่นในรูปแบบการสอน คือ รู้ รัก รับผิดชอบ ก้าวไปด้วยกัน เข้าใจอย่างลึกซึ้ง ทำให้เด็ก ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ พฤติกรรม และเกิดการปฏิบัติอย่างเกิดผลมากที่สุด พระเยซูเจ้าทรงสอนเราไว้อย่างน่าประทับใจว่า “ปล่อยยให้เด็กเล็กๆ มาหาเราเถิด อย่าห้ามเขาเลย” (มธ.19:14)

เด็กและเยาวชน คือ เป้าหมายของคู่มือฉบับนี้ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 14 ปีลงมา โดยแต่ละบท ประกอบไปด้วยรูปแบบการสอน คือ รู้ รัก รับผิดชอบ ก้าวไปด้วยกัน กับเพื่อน ยุวธรรมทูต เพราะทุกคนต่างเป็นผู้ประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าด้วยกันทุกคน กระบวนการฝึกอบรม มีหัวข้อเนื้อหาที่สำคัญจากกฤษฎีกาสัมมนาใหญ่ของพระศาสนจักร คาทอลิกในประเทศไทย ครอศักราช 2015 เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของกระบวนการอบรม เพื่อการเรียนรู้ที่จะเป็นตัวเองทำความเข้าใจ

คู่มือหนังสือเป็นเพียงตัวช่วย แต่ตัวตนของเด็กๆเองที่เป็นคู่มือที่มีชีวิต ชีวา และมีความสำคัญมากที่สุด ในการสะท้อนความรักพระเยซูเจ้าผ่านการปฏิบัติของเด็กๆในชีวิตประจำวัน หวังว่าเราทุกคนจะได้เป็นเพื่อนที่แท้จริงของพระเยซูเจ้าก่อน และพาเพื่อนยุวธรรมทูตมาเป็นเพื่อนของพระเยซูเจ้าด้วย

ขอพระกุมารเยซูกุมารช่วยเสริมพลังกายและกำลังใจพวกเราทุกคนในการเรียนรู้รูปแบบการสอนของพระเยซูเจ้า ให้พวกเขาเข้าใจการเป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้าในบริบทของตนเอง จึงหวังว่าคู่มืออบรมฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยทำให้พระศาสนจักรไทยเข้มแข็งมั่นคงในฐานะศิษย์พระคริสตเจ้าอย่างสมภาคภูมิ

ขอพระกุมารประทานพระพร
คุณพ่อ ปิยะชาติ มะกรครรภ์

ผู้อำนวยการสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม PMS ในประเทศไทย

คำแนะนำ

การใช้คู่มือฝึกอบรม เพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน

จุดประสงค์

การสร้างบรรยากาศ และการรายงานการประชุมและการเงิน

1. สร้างบรรยากาศ ด้วยการร้องเพลงของสมณองค์กรยูวธรรมทูต เพื่อนช่วยเพื่อน 1 เพลง
2. ภาวนาเริ่มการประชุม ฝึกให้สมาชิกภาวนาด้วยท่าที่ถูกต้องแลพภาวนาอย่างตั้งใจ
3. เกริ่นนำจุดประสงค์ คือสิ่งที่เราจะเรียนรู้ในวันนี้ ดังนั้นในการประชุมแต่ละครั้ง ผู้นำควรชี้แจงประเด็นสำคัญให้เด็กๆ สามารถจำจำ และนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
4. รายงานการประชุมและการเงิน จากการประชุมในครั้งที่ผ่านมา

คำสอนธรรมทูต

การนำเสนอเนื้อหาแต่ละเรื่องอาจจะใช้กิจกรรมนพเข้าสู่เนื้อหา เช่น การแสดงละคร การทำโปสเตอร์และกิจกรรมที่ใช้ประกอบการสอนต่างๆการใช้คำถามเชื่อมโยง การให้แสดงความคิดเห็นก่อน การเรียนรู้ หลังจากนั้นจะให้เนื้อหาเกี่ยวกับคำสอนธรรมทูต ที่สรุปมาให้สั้นๆ และได้ให้เนื้อหาเพิ่มเติมสำหรับผู้นำ

พระคัมภีร์และการไตร่ตรอง

ใช้คำถามเพื่อช่วยสมาชิกได้ทบทวนและทำความเข้าใจ ความหมายและคุณค่าที่สำคัญที่ได้เรียนรู้และค้นหาความสัมพันธ์กับมุมนอื่นๆ ของความรู้ และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับพระเจ้าซึ่งเป็นการหล่อหลอมและสร้างจิตสำนึกให้สมาชิก ดังนั้น ผู้นำจะต้องช่วย และให้เวลาสมาชิก ในการไตร่ตรองด้วย

ชีวิตจิตธรรมทูต

1. ให้ผู้นำ นำการภาวนาสายประจำธรรมทูต โดยการสวดบทวันทามารีย์ 10 บทเพื่อขอบพระคุณพระเจ้า หากมีเวลามากสามารถสวดสายประจำมากกว่านั้น หรือจนจบ 1 สายก็ได้ และควรสวดสายประจำธรรมทูตทุกครั้งเพราะเป็นชีวิตของกลุ่ม
2. ภาวนาโดยเพิ่มจุดประสงค์ของการภาวนาตามที่แต่ละเรื่องได้กำหนดไว้

ธรรมทูตที่เป็นหนึ่งเดียวกัน (ชีวิตกลุ่ม)

1. ให้สมาชิกได้พักสักครู่
2. รับประทานอาหารว่างร่วมกัน (โดยผู้นำอาจเตรียมขนม นมกล่อง ไว้เพื่อแจกสมาชิก)

ธรรมทูตรับใช้

1. ให้เลขาบันทึกรายงานการประชุม ผู้นำช่วยแนะนำอย่างใกล้ชิด
2. ให้สมาชิกประชุมกันว่าจะประกาศข่าวดีด้วยการการทำ 1 อย่าง ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไป และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของเขา (ให้เลขาจดบันทึกไว้เพื่อการรายงานในการพบปะครั้งต่อไป)
3. ให้สมาชิกถวายเงินเล็กน้อยเพื่อนำไปช่วยเหลือเด็กที่มีความยากลำบากกว่าตนเอง (เตรียมกระปุกออมสินของกลุ่มไว้เพื่อใส่เงิน)
4. นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

ภาวนาปิด

บทภาวนาของยุวธรรมทูต /บทวันทามารีย์/ตามความเหมาะสม

เป้าหมายของยุวธรรมทูต

ฝึกอบรมเด็กๆ ให้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เพื่อจะได้เป็นผู้ที่สร้างศิษย์ของพระองค์ต่อไป **“เป็นศิษย์ เพื่อสร้างศิษย์”** โดย.....การมีความเชื่อศรัทธาที่ลึกซึ้งการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ ตามความเชื่อแบ่งปันความเชื่อด้วยความยินดี

คำขวัญ/คติพจน์

“เพื่อนช่วยเพื่อน”

พันธกิจ

แพร่ธรรม สวดภาวนา บริจาค

สมาชิกภาพ

เด็กชาย - หญิง อายุ 14 ปี ลงมา

วันฉลองของยุวธรรมทูต

วันสมโภชพระคริสตเจ้าแสดงองค์

องค์อุปถัมภ์

พระกุมารเยซู

วิธีการฝึกอบรม

การเรียนรู้คำสอนธรรมทูต การให้มีชีวิตจิตธรรมทูต

การรับใช้แบบธรรมทูต การมีชีวิตกลุ่มเป็นหนึ่งเดียวกันแบบธรรมทูต

องค์ประกอบสำคัญของกลุ่มยุวธรรมทูตคือ

บรรดาสมาชิก และ พี่เลี้ยง (Animator)

สมาชิกกลุ่มยุวธรรมทูต

การเป็นสมาชิกยุวธรรมทูตเป็นการฝึกอบรมเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-14 ในการจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูตนั้น ผู้นำอาจจะแบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นช่วงอายุ เช่น 6 - 8 , 9 - 10 , และ 12 - 14 ปี ส่วนจำนวนของสมาชิกในแต่ละกลุ่มนั้นขึ้นอยู่กับผู้นำ โดยอาจจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ หรือแบ่งให้เท่ากับจำนวนอัครสาวก 12 คนของพระเยซูเจ้าก็ได้

รายชื่อสมาชิกวุฒรรมทูต

ชื่อกลุ่ม (ให้ตั้งชื่อกลุ่มเป็นชื่อนักบุญ/หรือชื่อที่เหมาะสม)

.....

ประธาน

รองประธาน

เลขานุการ

เหรัญญิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

คุณครู/พี่เลี้ยงกลุ่ม (Animator)

แนวคิด “เป็นศิษย์ เพื่อสร้างศิษย์”

การจัดตั้งกลุ่ม BCC (Basic Christian Communities) ในเด็ก เป็นหัวใจสำคัญของการส่งต่อความเชื่อ ในคริสต์ศาสนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นให้เด็ก ๆ ไม่เพียงแต่รับฟังคำสอน แต่ให้เขามีส่วนร่วม และเติบโตขึ้นเป็นผู้นำที่สามารถประกาศข่าวดีต่อผู้อื่นได้

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสร้างศิษย์ตามแนวทางนี้คุณสามารถดำเนินการผ่านกระบวนการหลักๆ ดังนี้:

1. เข้าใจหัวใจของกลุ่ม BCC สำหรับเด็ก

การจัดตั้งกลุ่ม BCC คือการสร้าง “ครอบครัวเล็ก ๆ” ในวัดหรือโรงเรียน ที่เด็กๆ มาพบปะ แบ่งปันพระวาจา และช่วยเหลือกัน โดยมีสโลแกนคือ “เด็กช่วยเด็ก เด็กสวดให้เด็ก และเด็กประกาศข่าวดีแก่เด็ก” ซึ่งเป็นจิตตารมณ์กลุ่ม ยุทธธรรมทูตทั่วโลก ที่เน้นการฝึกอบรมเด็กช่วงอายุ 14 ปี ลงมา

2. ขั้นตอนการ “เป็นศิษย์” (Discipleship)

ก่อนที่เด็กจะไปสร้างศิษย์คนอื่นได้ เขาต้องสัมผัสความรักของพระเจ้า ด้วยตัวเองก่อน: การฟังพระวาจา / เรื่องราวของพระเยซูเจ้า: เพื่อให้เขาฝึกฟังเสียงของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน การเป็นแบบอย่าง: เน้นการฝึกฝนวินัยคริสตชน เช่น การสวดภาวนา การไปมิสซา และการทำความดีเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้เขาเป็น “ศิษย์” ที่มีคุณภาพ

3. ขั้นตอนการ “สร้างศิษย์” (Disciple-making)

เมื่อเด็ก ๆ เริ่มเข้มแข็งในความเชื่อ ก็ถึงเวลาส่งเสริมให้เขากลายเป็น “ผู้สร้าง”: การมอบหมายบทบาท: ให้เด็กๆ ได้ลองเป็นผู้นำสวด นำเพลง หรือรับผิดชอบกิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ ของตนเอง การออกไปประกาศข่าวดี: ส่งเสริมให้เด็ก ๆ ชักชวนเพื่อนมาทำกิจกรรมที่วัด หรือร่วมทำกิจกรรมเมตตาปราณี (Charity) เช่น การไปเยี่ยมคนชรา หรือแบ่งปันของเล่นให้เพื่อนที่ขาดแคลน การจัดตั้งกลุ่มย่อย: แบ่งกลุ่มตามช่วงชั้น (เช่น ป.1-3 ,ป.4-6 ,ม.1-3 ปี) เพื่อให้เด็กโตได้ดูแลเด็กเล็ก และเรียนรู้การเป็น “ศิษย์ผู้นำ”

4. บทบาทของผู้ใหญ่/ครูคำสอน

ในบริบทของ BCC ผู้ใหญ่ไม่ใช่ “ครู” ที่คอยสั่ง แต่เป็น “ผู้อำนวยความสะดวก” (Facilitator) ที่คอยกระตุ้นประคอง ให้คำปรึกษา และสร้างบรรยากาศที่ปลอดภัยให้เด็ก ๆ ได้แสดงออกอย่างเต็มที่

เพื่อนช่วยเพื่อนพาเพื่อนไปหาพระเยซูเจ้า

“ไม่มีวิธีไหนที่จะดีเท่ากับการให้เด็ก ๆ ได้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ด้วยกัน”

1. จุดประสงค์

- เพื่อให้สมาชิกยุวธรรมทูตได้เรียนรู้คุณค่าของ การภาวนา การอดออม และการเสียสละ เพื่อช่วยเหลือเพื่อนยุวธรรมทูตทั่วโลก
- เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกได้เรียนรู้และมีส่วนร่วมในงานแพร่ธรรมตามแบบฉบับของเด็ก ๆ ในบริบทของวัด โรงเรียน และชุมชนของตน

2. ภาวนาเปิด

- สวดสายประคำธรรมทูต 1 ทศ (10 เม็ด) เพื่อเด็ก ๆ ในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก (เลือกภาวนา 1 ทวีป)
- หรือ สวดบทภาวนาประจำวันของยุวธรรมทูต โดยตั้งใจภาวนาเป็นพิเศษเพื่อเด็ก ๆ ที่ยากไร้ ขาดโอกาส และไม่ได้รับการดูแล

3. อุปกรณ์

- กล้อง “วันละบท วันละบาท”
- พระวาจาสั้น ๆ พร้อมภาพประกอบ
- รางวัลหรือของที่ระลึกเล็ก ๆ สำหรับแบ่งปันแก่สมาชิก
- เงินตัวอย่าง 1 บาท สำหรับกิจกรรม

4. กิจกรรมที่เสนอให้

ขั้นนำ

- ครูหรือพี่เลี้ยงกล่าวต้อนรับสมาชิก แนะนำหัวข้อการพบปะ และจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง
- ครู-พี่เลี้ยง ตั้งคำถามชวนคิดว่า “หนูคิดว่า เด็กอย่างเรา สามารถช่วยเปลี่ยนแปลงโลกได้

หรือไม่ เพราะเหตุใด?” จากนั้นกล่าวเชื่อมโยงว่า “วันนี้คุณครูจะพาเด็ก ๆ ไปรู้จักว่า แม่เราจะเป็นเพียงเด็กตัวเล็ก ๆ แต่เราก็สามารถใช้กำลัง ความสามารถ และหัวใจที่เรามี เพื่อช่วยเหลือเพื่อนยุทธธรรมทูตทั่วโลกได้ มีน้อย ๆ ของเราจะสามารถทำภารกิจที่ยิ่งใหญ่ได้อย่างไร และตัวของเรามีความสำคัญต่อพระศาสนจักรและต่อเพื่อน ๆ ทั่วโลกอย่างไร”

5. ประสบการณ์

- ครู/พี่เลี้ยง กุณานำว่า”การช่วยเหลือผู้อื่นไม่จำเป็นต้องเริ่มจากสิ่งที่ยิ่งใหญ่ แต่เริ่มต้นได้จากสิ่งเล็ก ๆ ที่เราทำด้วยความรัก เมื่อเราทำอย่างสม่ำเสมอ สิ่งเล็ก ๆ เหล่านั้นจะกลายเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่และเกิดคุณค่ามหาศาล วันนี้เราจะไปเรียนรู้จุดเริ่มต้นของสมณองค์การยุทธธรรมทูต ว่าเด็ก ๆ สามารถร่วมมือกันช่วยเหลือเด็ก ๆ ได้อย่างไร”
- ***พระสังฆราช เดอ ฟอร์แบง เจนสัน ได้ปลุกจิตสำนึกเด็ก ๆ ชาวฝรั่งเศสให้เห็นถึงความยากลำบากของเด็กๆชาวจีนซึ่งอยู่ในวัยเดียวกันกับพวกเขา และให้ร่วมมือกันในการช่วยเหลือเด็กๆเหล่านั้น เป็นต้นการช่วยเหลือเด็กๆที่ต้องตายไปโดยที่ไม่มีโอกาสที่จะได้รับศีลล้างบาป พระสังฆราชได้ถามเด็กๆว่าพวกเขาจะช่วยเด็กๆชาวจีนได้อย่างไร เด็ก ๆตอบว่า “สวดภาวนา” “บริจาคเงิน” “อดออมแล้วนำเงินไปช่วยเหลือ” ที่สุดพระสังฆราชได้ขอให้เด็ก ๆ แต่ละคนสวดบทวันทามาริอา 1 บทเป็นประจำทุกวัน และทุก ๆ เดือนให้ถวายเงินคนละ 1 เพ็นนี เด็ก ๆ จึงได้เริ่มสวดภาวนา และเสียสละตนเองด้วยการบริจาคเงินคนละเล็กน้อย เพื่อแสดงออกถึงความเป็นพี่น้องกับเด็ก ๆ ทั่วโลก ซึ่งการกระทำเช่นนี้ได้รับการสานต่อกันเรื่อยมาจากทุก ๆ ทวีปจนถึงปัจจุบันนี้
- จากนั้นเป็นต้นมาผู้ก่อตั้งและผู้ร่วมงานจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กรไว้ดังนี้
- เพื่อช่วยชีวิตบรรดาเด็กๆให้พ้นจากความตาย...ให้วิญญาณของพวกเขาได้เข้าสู่สวรรค์โดยผ่านทางศีลล้างบาป ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- เพื่อเตรียมชนรุ่นใหม่โดยให้การอบรมศึกษาแบบคริสตชนแก่บรรดาเด็ก ๆ
- สร้างเด็ก ๆ ให้เป็นเครื่องมือเพื่อการไถ่บาปมนุษย์ โดยให้เป็นครู ครูคำสอน แพทย์ พระสงฆ์ และมิชชันนารี เด็กๆในยุโรปและอเมริกาที่ได้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ในเอเชียและแอฟริกาจะได้รับผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่
- คำขวัญ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ได้เปลี่ยนมุมมองของพระศาสนจักรที่มีต่อเด็ก ๆ อย่างสิ้นเชิง

เด็ก ๆ ไม่ได้เป็นเพียงผู้รับความช่วยเหลือเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้ประกาศข่าวดี ผู้แบ่งปัน และผู้ร่วมงานธรรมทูตของพระเยซูเจ้าได้อีกด้วย”

- จากที่รับฟังเรื่องราวต้นกำเนิดของการช่วยเหลือเพื่อนยูธรรมทูตแล้ว ครูหรือพี่เลี้ยงเชิญชวนสมาชิกไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้”หลังจากได้ฟังเรื่องนี้แล้ว หนูรู้สึกอย่างไร และหนูได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องราวนี้?”
- สมาชิกพิจารณาคำถาม ครู/พี่เลี้ยงกลุ่ม ชวนสมาชิกเสวนาร่วมกัน โดยกล่าวว่า” แม้มือของเราจะเล็ก แต่ถ้าทุกคนร่วมมือกัน ลงมือทำด้วยความตั้งใจ และทำอย่างสม่ำเสมอ มือน้อย ๆ ของเราก็สามารถสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่ได้” (เสวนากัน)
- ครู/พี่เลี้ยง สรุปสั้นๆว่า “เด็กคนหนึ่งอาจเปลี่ยนโลกไม่ได้ แต่เด็กหลายล้านคนที่มีหัวใจรักพระเจ้า สามารถเปลี่ยนโลกได้” จงเริ่มต้นจากสิ่งเล็ก ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้แก่
 - † สวดภาวนาเพื่อผู้อื่นทุกวัน
 - † แบ่งปันและช่วยเหลือผู้ที่ขัดสน
 - † ทำความดีด้วยความยินดี
 - † มองทุกคนเป็นเพื่อนพี่น้องในพระคริสต์
 - † เป็นพยานถึงความรักของพระเจ้าในครอบครัว โรงเรียน และสังคม
- เพราะ “เด็กก็เป็นธรรมทูตได้” และสามารถนำความรักของพระคริสต์ไปสู่โลกทั้งใบได้ ผ่านการภาวนา การเสียสละ และการแบ่งปัน ตามคำขวัญของยูธรรมทูตว่า “เพื่อนช่วยเพื่อน”

6.แบ่งปัน

- ให้สมาชิก ตอบคำถามที่ว่า “ตั้งแต่วันนี้ หนูอยากเริ่มทำความดีอะไรวันละ 1 อย่าง? พร้อมแบ่งปันประสบการณ์สิ่งที่พวกเขาารู้สึก และให้เด็ก ๆ เขียนคำตอบลงในกระดาษ หรือแบ่งปันหน้าชั้นเรียนคนละ 1 ประโยค เพื่อช่วยให้พวกเขาเชื่อมโยงบทเรียนกับการลงมือปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน
- ครู/พี่เลี้ยงกลุ่ม ช่วยเสริมแรง “เด็ก ๆ ทุกคนอาจทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้ในวันนี้ แต่ทุกคนสามารถเริ่มทำสิ่งเล็ก ๆ ด้วยความรักได้ พระเจ้าทรงใช้หัวใจที่พร้อมแบ่งปัน มากกว่าความสามารถที่ยิ่งใหญ่ ขอให้เราเป็น ‘เพื่อนช่วยเพื่อน’ และเริ่มทำความดีตั้งแต่วันนี้นะ เริ่มจาก... ยืมให้เพื่อน ช่วยคนที่กำลังลำบาก ให้อภัยคนที่ทำให้เราเสียใจ สวดภาวนาเพื่อผู้ที่เดือด

ร้อน แบ่งปันสิ่งที่มี แม้เพียงเล็กน้อย จำไว้ละ... พระเจ้าไม่ได้มองว่าเราทำได้มากแค่ไหน แต่พระองค์ทรงมองว่า เราทำด้วยความรักมากเพียงใด

7.มอบหมายงาน

- 1ให้สมาชิกประชุมกลุ่มเพื่อวางแผนว่า ในสัปดาห์นี้จะร่วมกันทำกิจการความดีอะไรบ้าง เพื่อช่วยเหลือเพื่อนยิวธรรมทูตทั่วโลกตามกำลังและความสามารถของแต่ละคน โดยให้เลขานุการกลุ่มบันทึกไว้ เพื่อนำมาแบ่งปันในการพบปะครั้งต่อไป
- ให้สมาชิกเขียน “ข้อตั้งใจประจำสัปดาห์” และส่งลงในกลุ่มไลน์ เพื่อแบ่งปันกำลังใจและร่วมก้าวเดินบนเส้นทางธรรมทูตไปพร้อมกับเพื่อน ๆ
- เชิญชวนสมาชิกถวายเงินออมเล็ก ๆ น้อย ๆ ลงใน “กระปุกออมสินยิวธรรมทูต” เพื่อนำไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ขาดแคลนและด้อยโอกาสทั่วโลก
- นัดหมายการพบปะครั้งต่อไป

8.ภาวนาปิด – ชีวิตจิตธรรมทูต

ภาวนาสายประจำธรรมทูต 10 เม็ด หรือ ขับร้องเพลง (พร้อมท่าประกอบ)
เพื่อความสัมพันธ์กับพระเยซูเจ้า และเพื่อนานประกาศข่าวดี หรืองานธรรมทูต
ตามจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียน

เพลง * มาเราเดินก้าวไป *
มาเราเดินก้าวไปพร้อมด้วยใจแห่งไฟศรัทธา
ตามพระคริสต์ราชาผู้เป็นแบบอย่างแห่งรัก
**เสียดสละและรับใช้ มีน้ำใจภัยให้กัน
ด้วยมือเธอและฉันพร้อมใจกันสร้างสรรค์สิ่งดี**

การจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูต

การจัดตั้งกลุ่มเป็นหนทางที่ช่วยให้เด็ก ๆ ได้มีความเชื่อที่เข้มแข็ง และเป็นการฝึกฝนการเป็นธรรมทูต ให้นึกถึงภาพของกลุ่มเด็ก ๆ จำนวนหนึ่งที่มีพี่เลี้ยงคนหนึ่งหรือสองคนช่วยกันดูแล ฝึกอบรมพวกเขา โดยมีแบบแผนการทำงานเพื่อพัฒนาพวกเขา ให้เติบโตขึ้น โดยมีจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักในพระเยซูเจ้า จงรักภักดีต่อ พระศาสนจักร และพร้อมที่จะประกาศข่าวดีของพระเจ้า และมีใจกว้าง ที่จะช่วยเหลือผู้อื่นที่ยากลำบากกว่าตนเอง โดยไม่เลือกหน้า อย่างเป็นลำดับขั้นตอน

การฝึกอบรมเด็ก ๆ โดยการจัดตั้งเป็นกลุ่มย่อย ๆ นี้ ยังเป็นการช่วย ให้พวกเขารู้จักรับผิดชอบ และเข้ามามีส่วนร่วมในงานของพระศาสนจักร ตามกำลังความสามารถของพวกเขา สอนพวกเขาให้มีจิตใจ ที่เป็นหนึ่งเดียวกันกับเด็ก ๆ ทั่วโลก รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นตามกำลัง ความสามารถ นำพวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมธรรมทูตต่าง ๆ โดยตรง และให้เป็นประจักษ์พยานโดย "มีความรู้สึกร่วม เป็นหนึ่งเดียวกับ พระศาสนจักร" เราสามารถจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูต ในโรงเรียน วัด หมู่บ้าน และในท้องถิ่น ที่มีการจัดตั้งกลุ่ม BCC

1. เป้าหมายของยุวธรรมทูต

ฝึกอบรมเด็ก ๆ ให้เป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้า เพื่อจะได้เป็นผู้ที่สร้างศิษย์ของพระองค์ต่อไป "เป็นศิษย์ เพื่อสร้างศิษย์" โดย...

- การมีความเชื่อศรัทธาที่ลึกซึ้ง
- การดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ตามความเชื่อ
- การแบ่งปันความเชื่อด้วยความยินดี

2. คำขวัญ/คติพจน์

"เพื่อนช่วยเพื่อน"

3. พันธกิจ

แพร่ธรรม สวดภาวนา บริจาคเงิน

4. สมาชิกภาพ

เด็กชาย-หญิงอายุ 14 ปี ลงมา

5. วันฉลองของยุวธรรมทูต

วันพระคริสตประจักษ์

6. องค์อุปถัมภ์ พระเยซูกุมาร

7. วิธีการฝึกอบรม

- การเรียนคำสอนธรรมทูต
- การให้มีชีวิตจิตธรรมทูต
- การรับใช้แบบธรรมทูต
- การมีชีวิตกลุ่ม เป็นหนึ่งเดียวกันแบบธรรมทูต

8. องค์ประกอบสำคัญของกลุ่มยุวธรรมทูตคือ :

บรรดาสมาชิก และ พี่เลี้ยง(Animator)

9. การเป็นสมาชิก

ยุวธรรมทูตเป็นการฝึกอบรมเด็กที่มีอายุระหว่าง 6-14 ปี ในการจัดตั้งกลุ่มยุวธรรมทูตนั้น ผู้นำอาจจะแบ่งเด็ก ๆ ออกเป็นช่วงอายุ เช่น 6-8 , 9-10, และ 12-14 ปี ส่วนจำนวนของสมาชิกในแต่ละกลุ่มนั้น ให้ขึ้นกับผู้นำ โดยอาจจะแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ อีกก็ได้

10. ชื่อ แต่ละกลุ่มควรที่จะมีชื่อของตนเอง

ชื่อนักบุญองค์อุปถัมภ์หรือชื่อที่มีความหมายอื่น ๆ เช่น รุ่งอรุณ ดวงตะวัน ฯลฯ

รายชื่อสมาชิกวุฒรรมทูต

ชื่อกลุ่ม (ให้ตั้งชื่อกลุ่มเป็นชื่อนักบุญ/หรือชื่อที่เหมาะสม)

.....

ประธาน

รองประธาน

เลขานุการ

เหรัญญิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

สมาชิก

คุณครู/พี่เลี้ยงกลุ่ม (Animator)

ทำไมต้องมีผู้นำกลุ่ม

- ยุวธรรมทูตเป็นของเด็ก ๆ สำหรับ เด็ก ๆ และโดยเด็ก ๆ ที่มีอายุตั้งแต่ 6-14 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัย ที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นวัยที่กำลังเสริมสร้าง ทักษะคติสำหรับชีวิต
- โดยลำพังเด็ก ๆ เอง ตัวเขาไม่สามารถให้การอบรมตัวเขาเอง ดังนั้น พวกเขาจึงต้องมีคุณพ่อคุณแม่และผู้ใหญ่ที่จะให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะแนวทาง และให้ความมั่นใจแก่พวกเขาในการดำเนินชีวิต
- นอกจากนี้ เป้าหมายของเด็กยุวธรรมทูต คือการรู้จักพระเจ้า ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระองค์ และมีส่วนที่จะแบ่งปันความเชื่อ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าให้กับคนอื่น ๆ จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะสามารถบรรลุผลได้ นอกจากว่าจะมีผู้นำและช่วยเหลือพวกเขา

ทำไมต้องมีผู้นำกลุ่ม

- ทุกวันนี้คุณพ่อคุณแม่มีเรื่องที่ต้องรับผิดชอบมากมาย ไม่สามารถ ติดตามลูก ๆ ในการพัฒนาความเชื่อของเขา จึงต้องการผู้อื่นที่สามารถ ช่วยเหลือพวกเขาได้
- ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้ เราจึงมองเห็นความสำคัญของ ผู้นำหรือผู้อภิบาลกลุ่มที่จะต้องก้าวไปด้วยกันกับบรรดา เด็ก ๆ ในการเดินทาง แห่งความเชื่อ และในการอบรมเชิง ธรรมทูต ซึ่งมีบทบาทที่จะเป็นแบบอย่าง และนำพวกเขา ไปใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้ามากขึ้น เพื่อจะมีส่วนในพันธกิจ ของพระองค์

เรา รัก รับใช้ ก้าวไปด้วยกัน

กิจกรรมของกลุ่ม

กิจกรรมของแต่ละกลุ่ม มีดังนี้

- 1) การประชุมประจำสัปดาห์
- 2) ภาวนาเพื่อการแพร่ธรรมและการทำกิจศรัทธา
(ส่วนตัวหรือเป็นกลุ่ม)
- 3) งานประกาศพระวรสาร
(ทั้งทางตรงและทางอ้อม : การเป็นประจักษ์พยาน)
- 4) จัดแบ่งปันสิ่งของ และการเก็บทานเพื่องานแพร่ธรรม

กิจกรรมของกลุ่ม

การประชุม

ก. ตำแหน่งหน้าที่ในการประชุม

- 1) กลุ่มแต่ละกลุ่มควรจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอ
- 2) ผู้เป็นประธานการประชุมคือคนที่ได้รับเลือกจะเป็นครั้ง ๆ ไป หรือเป็นตลอด ทั้งปีก็ได้
- 3) กลุ่มควรมีเลขาถาวรเพื่อบันทึกการประชุม และเก็บเอกสาร ของกลุ่มไว้ในที่ ปลอดภัย และยังมีหน้าที่โต้ตอบจดหมายอีกด้วย
- 4) กลุ่มควรมีเหรัญญิก ผู้ซึ่งจัดการเรียไรจากสมาชิก ขอบริจาคจากผู้ใจบุญและจดบัญชีให้เรียบร้อย เงินที่เหลือความจำเป็น ให้ฝากไว้กับคุณพ่อเจ้าวัด หรือนักบวชหรือผู้นำ เหรัญญิกจะต้อง รายงานต่อที่ประชุมทุกครั้ง

